

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 9 lipca 1954 r.

Nr A-63

T R E S C :

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

- 823 — nr 957 z dnia 9 grudnia 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł 817
- 824 — nr 325 z dnia 25 czerwca 1954 r. w sprawie dopuszczania do egzaminów na techników i uprawnień techników dentystycznych 818

Z A R Z Ą D Z E N I A :

- 825 — Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 28 maja 1954 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia trybu przekazania prezydium rad narodowych zarządu nieruchomości mieszkalnych, sprawowanego przez centralne zarządy, centrale handlowe i Zakład Ubezpieczeń Społecznych 819
- 826 — Ministra Finansów z dnia 22 czerwca 1954 r. w sprawie zrównania niektórych płatności z płacami przy dokonywaniu rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej 819
- 827 — Ministra Finansów z dnia 23 czerwca 1954 r. w sprawie zaniechania ustalenia zobowiązań podatkowych w zakresie nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych niektórych grup podatników 819
- 828 — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 13 maja 1954 r. w sprawie trybu uruchamiania produkcji maszynowej przez oddziały zaopatrzenia robotniczego 819
- 829 — Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 22 czerwca 1954 r. w sprawie obowiązku posiadania przez pojazdy mechaniczne sprawnie działających liczników odległości 820

823

UCHWAŁA Nr 957 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 grudnia 1953 r.

w sprawie zasad ustalania cen na środki produkcji wytwarzane przez przemysł wielki i średni oraz opłat za roboty wykonywane przez tenże przemysł.

Wychodząc z założenia, że ceny środków produkcji (narzędzi i przedmiotów pracy) przeznaczonych do zużycia produkcyjnego w obrębie gospodarki uspołecznionej powinny być ustalane na poziomie jak najbardziej zbliżonym do ich kosztu własnego, oraz w celu wzmocnienia roli ceny jako bodźca ekonomicznego dla wzrostu produkcji, obniżenia kosztów własnych produkcji i pogłębienia rozrachunku gospodarczego, na podstawie art. 2 i 3 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Postanowienia niniejszej uchwały dotyczą:

1) cen zbytu narzędzi i przedmiotów pracy — z wyjątkiem narzędzi i przedmiotów pracy (maszyn, narzędzi, materiałów itd.) przeznaczonych do sprzedaży na rzecz ludności — wytwarzanych przez jednostki podległe:

- a) Ministrowi Górnictwa,
- b) " Hutnictwa,
- c) " Energetyki,
- d) " Przemysłu Maszynowego,
- e) " " Chemicznego,
- f) " " Lekkiego,
- g) " " Materiałów Budowlanych,
- h) " " Drzewnego i Papierniczego,
- i) " " Rolnego i Spożywczego,
- j) " " Mięsnego i Mleczarskiego,
- k) " Budownictwa Przemysłowego,
- l) " " Miast i Osiedli,
- ł) " Leśnictwa,
- m) " Rolnictwa,
- n) " Kolei,
- o) " Transportu Drogowego i Lotniczego,
- p) " Żeglugi,
- r) " Skupu,

2) opłat za roboty (usługi) przemysłowe, wykonywane przez przedsiębiorstwa podległe ministrom wymienionym w pkt 1, z wyjątkiem usług świadczonych na rzecz ludności.

2. Ceny zbytu narzędzi i przedmiotów pracy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zwane są dalej „cenami”, opłaty za roboty (usługi) przemysłowe, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zwane są dalej „opłatami”.

3. Wykaz podany w ust. 1 pkt 1 może być uzupełniony lub zmieniony przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zgodnie z zaliczeniem przedsiębiorstw do przemysłu wielkiego i średniego.

§ 2. 1. Ceny poszczególnych artykułów lub grupy artykułów ustalane będą na poziomie zapewniającym pokrycie średnich planowanych kosztów własnych przedsiębiorstw produkujących dany artykuł (grupę artykułów) — z dodaniem planowego zysku w wysokości nie przekraczającej 5%.

2. W przypadku gdy co najmniej 60% ogólnej ilości produkcji danego artykułu lub grupy artykułów produkowanych jest przez przedsiębiorstwa podległe jednemu centralnemu zarządowi lub kilku centralnym zarządom wchodzącym w skład jednego ministerstwa — ceny zbytu tych artykułów ustalane będą na poziomie zapewniającym pokrycie planowanych kosztów własnych tych przedsiębiorstw — z dodaniem planowego zysku w wysokości nie przekraczającej 5%.

3. Ceny ustalone zgodnie z ust. 1 i 2 oraz §§ 3 — 5 obowiązują wszystkie przedsiębiorstwa przemysłu wielkiego i średniego. W razie rozpoczęcia przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego produkcji artykułów, na które ustalone zostały już ceny zgodnie z postanowieniami ust. 1 i 2 oraz §§ 3 — 5, ceny te obowiązywać będą te przedsiębiorstwa.

§ 3. W przypadku gdy ceny poszczególnych artykułów lub grupy artykułów obliczone zgodnie z przepisami § 2 odbiegają znacznie od ustalonych już cen artykułów podobnych — ceny tych artykułów powinny być ustalone we właściwej relacji do cen artykułów podobnych.

§ 4. Ceny poszczególnych artykułów lub grupy artykułów, obliczone zgodnie z przepisami § 2, mogą odbiegać od średnich planowych kosztów własnych — z dodaniem planowego zysku — w przypadkach gdy ustalenie ceny odbiegającej od kosztów własnych:

- 1) stwarza bodźce ekonomiczne do oszczędnej gospodarki środkami produkcji, w szczególności do umożliwienia zastępowania artykułów bardziej deficytowych niedeficytowymi lub mniej deficytowymi,
- 2) oddziałuje na poprawę asortymentową jakości (gatunkowości) oraz obniżenie kosztów własnych produkcji i zabezpieczenie wykonania ustalonych planem asortymentów,
- 3) umożliwia prawidłowe kształtowanie się kosztów własnych ze względu na występujące różnice jakościowe surowców lub materiałów,
- 4) wynika z konieczności ustalenia we właściwej relacji cen na wzajemnie zastępowalne narzędzia i przedmioty pracy ze względu na użyteczność tych narzędzi i przedmiotów,
- 5) dotyczy nowouruchomionej produkcji o przejściowo wysokich kosztach wytwarzania,
- 6) dotyczy artykułów produkowanych również przez przedsiębiorstwa państwowego przemysłu drobnego lub stanowiących uzupełnienie dostaw pochodzących z importu.

§ 5. W przypadku gdy surowce i materiały będące w istocie środkami konsumpcji mają być zużywane do produkcji innych środków konsumpcji, będą one nabywane przez producentów po cenach zbytu wynikających z cen detalicznych pomniejszonych o marżę handlową.

§ 6. 1. Zmiany obowiązujących cen poszczególnych artykułów lub ich grup mogą być dokonywane, o ile nie powoduje to naruszenia ogólnego poziomu cen w danej branży. Podział artykułów na branże zawarty jest w wykazie artykułów do planowania zaopatrzenia, ustalonym przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego.

2. Zmiany cen powodujące zmianę ogólnego poziomu cen danej branży dokonywane będą na podstawie wytycznych Rady Ministrów.

§ 7. 1. Opłaty za roboty (usługi) przemysłowe ustala się w wysokości planowego kosztu własnego tych robót z dodaniem planowego zysku.

2. Za roboty przemysłowe uważa się roboty przemysłowe w rozumieniu instrukcji nr 78a w sprawie ogólnych zasad opracowania narodowego planu gospodarczego, stanowiącej załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 146 z dnia 2 maja 1952 r. i instrukcji Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie sprawozdawczości statystycznej z wykonania planu techniczno-przemysłowo-finansowego przemysłu wielkiego i średniego.

§ 8. Przepisy niniejszej uchwały nie naruszają przepisów uchwały nr 701 Rady Ministrów z dnia 24 września 1953 r. w sprawie zasad ustalania cen produktów nietypowych oraz opłat za nietypowe usługi, nie objęte obowiązującymi cennikami (taryfami), wykonywane przez przedsiębiorstwa przemysłu kluczowego i świadczone w obrębie gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-94, poz. 1304).

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 9 grudnia 1953 r.

Prezes Rady Ministrów: *B. Bierut*

824

UCHWAŁA Nr 325 RADY MINISTRÓW

z dnia 25 czerwca 1954 r.

w sprawie dopuszczania do egzaminów na techników i uprawnionych techników dentystrycznych.

Na podstawie art. 4 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o przejściowym trybie nabywania uprawnień zawodowych technika i uprawnionego technika dentystrycznego (Dz. U. Nr 31, poz. 121) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Do egzaminu na technika dentystrycznego bądź uprawnionego technika dentystrycznego mogą być dopuszczone osoby, które:

- 1) na podstawie dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o wykonywaniu czynności techniczno-dentystrycznych (Dz. U. z 1947 r. Nr 27, poz. 104 i z 1948 r. Nr 24, poz. 162) zostały dopuszczone do egzaminu, lecz z uzasadnionych przyczyn egzaminu nie składały, albo
- 2) odpowiadają warunkom określonym w art. 3 pkt 3 lub art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r., jednak nie zgłosiły w obowiązującym terminie swych uprawnień ze względu na to, że przebywały za granicą lub pełniły czynną służbę wojskową, albo
- 3) uzyskały w innym państwie prawo wykonywania czynności techniczno-dentystrycznych.

§ 2. Do egzaminu na technika dentystrycznego mogą być ponadto dopuszczone osoby, które:

- 1) posiadają wykształcenie na poziomie 7 klasy szkoły podstawowej oraz
- 2) trudniły się zawodowo wykonywaniem prac techniczno-dentystrycznych:
  - a) przez okres trzech lat po uprzednim ukończeniu dwóch lat nauki w państwowym liceum techniki dentystrycznej albo
  - b) przez okres trzech lat w zakładach podległych Ministrowi Obrony Narodowej, albo
  - c) przez okres ośmiu lat.

§ 3. Minister Zdrowia może w przypadkach szczególnie uzasadnionych na wniosek komisji kwalifikacyjnej zwolnić osobę określoną w § 1 od składania egzaminu w całości lub egzaminu z niektórych przedmiotów przewidzianych programem.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Zdrowia.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*